

Arrest

nr. 236 998 van 16 juni 2020
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Wettelijk vertegenwoordigd door haar moeder X

Gekozen woonplaats: Ten kantore van advocaat K. STULENS
Paalsesteenweg 81
3580 BERINGEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, handelend als wettelijke vertegenwoordiger van haar minderjarig kind, X, die verklaart van Indiase nationaliteit te zijn, op 9 augustus 2019 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 16 juli 2019.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 11 februari 2020 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 13 februari 2020.

Gelet op de beschikking van 18 maart 2020 houdende de annulatie van de terechtzittingen vanaf 18 maart 2020 als preventieve maatregel ter vermindering van de verspreiding van COVID 19.

Gelet op de beschikking van 6 mei 2020 met toepassing van artikel 3, zesde lid, van het bijzonder machtenbesluit nr. 19 van 5 mei 2020 met betrekking tot de verlenging van de termijnen van de rechtspleging bij de Raad voor vreemdelingenbetwistingen en de schriftelijke behandeling van de zaken.

Gelet op de pleitnota van 20 mei 2020.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Er dient op gewezen te worden dat overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet) aan de verzoekende partij de grond meegedeeld werd waarop de kamervoorzitter steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan ingewilligd worden. *In casu* wordt het volgende gesteld:

“Verzoeker dient beroep in tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 16 juli 2019 waarbij zijn verzoek om internationale bescherming overeenkomstig artikel 57/6/1 van de Vreemdelingenwet volgens een versnelde procedure wordt behandeld en als kennelijk ongegrond wordt beschouwd.

Waar in de bestreden beslissing met betrekking tot de door verzoeker en zijn broer R.S. ingeroepen problematiek met en vrees voor hun vader, die hem en zijn jongere broer R.S. in hun land van herkomst India fysiek en psychisch geweld aandeed, wordt gesteld dat niet blijkt dat verzoeker en zijn broer geen beroep (meer) zouden kunnen doen op bescherming door de autoriteiten in India, gaat het Commissariaat-generaal er geheel aan voorbij dat verzoeker en zijn broer respectievelijk 14 en 10 jaar oud zijn. De commissaris-generaal verliest aldus, net zoals waar hij stelt dat de problemen met verzoekers vader een lokaal probleem betreffen en niet kan worden ingezien waarom verzoeker en zijn broer zich niet elders in India zouden kunnen vestigen om aan hun vader te ontsnappen, uit het oog dat verzoeker en zijn broer jonge kinderen zijn en dat, gelet op hun kwetsbaar profiel, van hen de verantwoordelijkheid en maturiteit niet kan worden verwacht tot het stellen van dergelijke handelingen.

Verzoekers specifieke persoonlijke situatie laat toe te stellen dat hij ten aanzien van zijn land van herkomst een gegronde vrees voor vervolging koestert. De vluchtelingenstatus wordt aan verzoeker toegekend.”

2. Met toepassing van artikel 39/73, § 4 van de Vreemdelingenwet, heeft de verwerende partij voor de inwerkingtreding van het bijzondere machtenbesluit nr. 19 van 5 mei 2020 gevraagd om gehoord te worden. Met toepassing van artikel 3 van voormeld bijzondere machtenbesluit heeft de verwerende partij een pleitnota overgemaakt.

3.1. In de pleitnota van 20 mei 2020 voert verwerende partij het volgende aan:

“Verwerende partij wenst hierbij vooreerst op te merken dat uit de door de verzoekende partij afgelegde verklaringen blijkt dat zij in India problemen kende met haar vader en vreest dat haar vader haar bij terugkeer naar India iets zal aandoen.

*Verwerende partij benadrukt dat om als vluchteling te worden erkend de vreemdeling dient aan te tonen dat hij vervolgd wordt omwille van één van de in artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953, vermelde redenen, te weten zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging. Verzoekende partij verduidelijkt niet hoe haar voorgehouden problemen een vervolging zouden uitmaken die ingegeven is door één van de vijf redenen vermeld in het Verdrag van Genève, te weten omwille van haar ras, religie, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of politieke overtuiging. Er kan slechts worden vastgesteld dat de door de verzoekende partij aangehaalde **feiten van louter familiale aard** zijn. Uit verzoekende partij haar verklaringen blijkt dat de slechte band met haar vader vooral voortvloeit uit de echtelijke problemen tussen haar (gescheiden) ouders. Noch uit haar verklaringen, noch uit het administratief dossier, noch uit andere elementen van het verzoekschrift kan blijken dat verzoekende partij vreest in India te worden vervolgd omwille van één van de vermelde redenen in artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953, te weten haar ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of haar politieke overtuiging (RvV, nr. 195 276 van 21 november 2017).*

*Verwerende partij wenst vervolgens op te merken dat wat verzoekende partij haar vrees betreft in geval van een terugkeer naar India verdere problemen te hebben met haar vader, de problemen die zij dienaangaande in het verleden kende hoofdzakelijk beperkt bleven tot louter verbale beledigingen en bedreigingen, en wijst erop dat dergelijke verbale confrontaties **onvoldoende zwaarwichtig** zijn om gelijkgesteld te worden met een vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of met ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming (RvV, nr. 191 206 van 31 augustus 2017). Dat verzoekende partij onderweg naar school werd beledigd en bedreigd door haar vader, dat haar broer ziek werd na het eten van een ijsje, dat verzoekende partij tegen haar wil werd meegenomen naar de kapper, dat haar broer op een keer enkele uren werd meegenomen door hun vader, dat haar vader verzoekende partij, haar moeder en haar broer op een keer van een motorfiets heeft geduwd, en dat verzoekende partij enkele keren werd geslagen door haar vader, is onvoldoende ernstig om te kunnen spreken van daden van vervolging of ernstige schade.*

*Bovendien berust verzoekende partij haar vrees dat haar vader haar bij terugkeer naar India iets zal aandoen op louter **vermoedens en veronderstellingen**. Immers, haar vader heeft nooit enige poging*

ondernomen verzoekende partij daadwerkelijk iets aan te doen. Mocht hij daadwerkelijk van plan zijn verzoekende partij iets aan te doen, en zoals verzoekende partij haar moeder verklaarde in staat zijn om van alles te doen en haar op elke mogelijke manier lastig te vallen, heeft hij daartoe reeds lang de kans gehad gezien verzoekende partij haar ouders al sinds 2012 gescheiden van elkaar leven.

Verwerende partij is bijgevolg van oordeel dat de beschikking van 12 februari 2020, waarin wordt beslist om het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure in te willigen, niet op de juiste gronden gestoeld is en verzoekt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen daarom om zijn standpunt van de beschikking te wijzigen.”

3.2. Dient op te worden gewezen dat verzoekende partij een kind van 14 jaar is, haar broer is 10 jaar, die geboren is in New Delhi, India, en de Indiase nationaliteit heeft. Haar vader bezit de Indiase nationaliteit en haar moeder bezit de Afghaanse nationaliteit. De ouders van verzoekende partij zijn al enige tijd gescheiden en in de scheidingsakte werd overeengekomen dat de vader geen enkel recht heeft om de kinderen nog te zien (zie stuk 4 bij het verzoekschrift). De kinderen zijn derhalve volledig afhankelijk van de moeder, die in België erkend werd als vluchteling. *In casu* wordt evenmin betwist dat verzoekende partij en haar broer beledigd, bedreigd en geslagen werden door hun vader.

Verwerende partij stelt in de pleitnota dat de door de verzoekende partij aangehaalde feiten van louter familiale aard zijn, deze onvoldoende zwaarwichtig zijn om gelijkgesteld te worden met een vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of met ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming en de vrees van verzoekende partij dat haar vader haar bij terugkeer naar India iets zal aandoen op louter vermoedens en veronderstellingen.

In deze houdt verwerende partij echter onvoldoende rekening met het kwetsbaar profiel van verzoekende partij en met de bijzondere omstandigheden die *in casu* bestaan. Verzoekende partij is minderjarig en is volledig afhankelijk van haar moeder, die in België erkend werd als vluchteling. In geval van terugkeer naar haar land van herkomst, India, heeft zij niemand op wie zij kan terugvallen. Haar vader, die in India woont, heeft verzoekende partij en haar broer in het verleden fysiek en psychisch geweld aangedaan en wil met haar niets te maken hebben. In de scheidingsakte werd zelfs overeengekomen dat de vader geen enkel recht heeft om de kinderen nog te zien.

Waar in de bestreden beslissing met betrekking tot de door verzoekende partij en haar broer R.S. ingeroepen problematiek met en vrees voor hun vader, wordt gesteld dat niet blijkt dat zij en haar broer geen beroep (meer) zouden kunnen doen op bescherming door de autoriteiten in India, herneemt de Raad dat de verwerende partij er geheel aan voorbij gaat dat verzoekende partij en haar broer respectievelijk 14 en 10 jaar oud zijn. De commissaris-generaal verliest aldus, net zoals waar hij stelt dat de problemen met haar vader een lokaal probleem betreffen en niet kan worden ingezien waarom verzoekende partij en haar broer zich niet elders in India zouden kunnen vestigen om aan hun vader te ontsnappen, uit het oog dat verzoekende partij en haar broer jonge kinderen zijn en dat, gelet op hun kwetsbaar profiel, van hen de verantwoordelijkheid en maturiteit niet kan worden verwacht tot het stellen van dergelijke handelingen.

Gelet op het geloofwaardig relaas van verzoekende partij en mede in acht genomen haar kwetsbaar profiel, in het bijzonder haar zeer jonge leeftijd en die van haar broer, haar afhankelijkheid van haar moeder in België, zij op niemand kan terugvallen in India, en zij niet de maturiteit heeft om zelfstandig in haar onderhoud en veiligheid te voorzien, is de Raad van oordeel dat *in casu* een ruime toepassing van het voordeel van de twijfel gerechtvaardigd is en dat in hoofde van verzoekende partij een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van de Conventie van Genève en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden aangenomen in geval van terugkeer naar haar land van herkomst.

4. Derhalve wordt geen afbreuk gedaan aan voormelde in de beschikking aangevoerde grond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij toegekend.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zestien juni tweeduizend twintig door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

kamervoorzitter,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

M.-C. GOETHALS